

La Nit Espriuada supera les expectatives amb un gran èxit

Can Pedrals viu un ple total d'assistència en una revetlla de Sant Jordi inoblidable i plena de versos

Helena de la Torre, en dansa a l'aparador de la Biblioteca Foto: NacióGranollers

Pocs minuts abans de dos quarts de nou ja hi ha un munt de gent que fa cua. "Inaudit", comença a córrer pel twitter. Potser sí que ho és, aquesta gentada de por, aquesta gran cua que espera a la porta de Can Pedrals. Un cop a dins, tot comença a esdevenir-se. La inauguració de Josep Pedrals connecta una gran veu del segle XXI amb una gran veu del segle XX, la d'Espriu, des de l'entranya estètica. La música, sostinguda, de Núria Maynou i Anna Sáez de Tejada. La dansa vibrant i seductora d'Helena de la Torre, en un aparador que fa goig, ple de miralls, ple de la vida que s'esbocina. Al vestíbul, el cor d'aquest gran laberint de l'obra Espriuana, batega Sinera. I hi ha maduixes i vi bo, i mites en forma d'arbre i de quadres de l'Ermisenda Soy. Per rematar-ho, de fons, Espriu en persona ens parla a través d'un vídeo que juga amb imatges d'arxiu del mar d'Arenys de Mar, amb imatges del poeta i amb la seva pròpia veu. Un retrat colpidor i fantàstic que ha dibuixat Berta Diumaró.

Un cop en marxa, la gent puja al primer pis, en una ruta que ja no té marxa enrere. Espriu viu, més que mai, en les dues joves noies, la Paula Ferran i la Marta Ros, que fan de titelles i fascinen tothom amb una delícia en forma de dansa i gest. "Hi ha planter", diu un dels prohoms que també assisteix a l'acte. És cert, i molt. Més endavant, l'escena que parla del poble i de Catalunya ens presenta tres autèntics mestres. Quin luxe poder sentir, plegats, Santi Montagud, Paco Asensio i Miquel Noguera. "Amén". I seguim, ben amunt, fins arribar a la segona planta, amb el fantàstic i irònic retrat de la mort que fan Joan Gener Barbany, Pau Farell i Arnau Bellavista, "els joves". La mort ens colpeja, fins i tot rep "l'emperador Bru de Sala" nu i ja només podem baixar.

Al bell mig de les escales exteriors de Can Pedrals ens espera la Sara Martínez, insistent i esplèndida, que ens diu com la Tereseta va baixar les escales per darrera vegada. A punt de la sortida, el fossar de la Biblioteca ens regala la darrera sorpresa, la veu jove d'Elisabet Carreño, que ha musicat roses en forma de versos, i té, exactament, roses als peus, en una imatge bellíssima, per gentilesa de Les Flors de Granollers. Ara sí, a punt de la sortida, Jordi Ribó, la vitamina en persona, fa el millor "photocall intel·lectual" que mai ha viscut Granollers. Ulleres de pasta, barrets rodons, tela vermella, Espriu pertot. I, al final, la cloenda d'un Josep Pedrals, de nou, pletòric. A la llarga llista de col·laboradors que fan possible el gran miracle dels mots, també apuntem-hi Marta G. Otín, els ambients sonors de Frederic Font i tota la gent que treballa a la Biblioteca. A la llista de visites, la de TV3 i la d'un conseller que sembla haver volgut ser, també, un dels personatges espriuans. Tot un èxit.

No es pot dir d'altra manera: èxit total de la revetlla de Sant Jordi a Can Pedrals. Èxit total de la Nit Espriuada. Granollers ha viscut un immens espectacle de versos, de sons, de gest, de bullici, d'il·lusió, d'Espriu i ulls que ha viscut aquesta nit Granollers. Èxit d'assistència, de satisfacció, de públic. I un bon grapat de sensacions i d'alegria que ha omplert de vida la "nostra" Biblioteca.

Josep Pedrals va recitar a Can Pedrals Foto: NacióGranollers